

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Aşağıdaki sorularımın Adalet Bakanı Akın Gürlek tarafından Anayasa'nın 98'inci ve Türkiye Büyük Millet Meclisi İçtüzüğü'nün 96'ncı maddesi gereğince yazılı olarak yanıtlanmasını arz ederim.

Saliha Sera Kadıgil
İstanbul Milletvekili

İstanbul Esenyurt'ta 11 Haziran 2025'te Y.Ş. tarafından cinsel saldırıya uğrayan E.Ö.'nün açtığı davada yerel mahkeme ve istinaf mahkemesi 12 yıl hapis cezası vererek sanığı mahkûm etme kararını Yargıtay'ın 22 Haziran 2026'da bozarak sanığı tahliye etmesi, mağduru değil faili koruyan hukuk anlayışını bir kez daha ortaya koymuştur.

Dosyada bulunan bilgi ve belgelere göre; ilk derece mahkemesinin gerekçeli kararında, Adli Tıp Kurumu Büyükçekmece Adli Tıp Şube Müdürlüğü'nün raporuna yer verilerek; E.Ö.'nün olaydan üç gün sonra yapılan muayenesinde sağ bacağının dış yanında 5 santimetrelik ekimoz bulunduğu, genital muayenede saptanan bulguların organ veya sair cisim sokulmasını içeren nitelikte cinsel içerikli eyleme maruz kalmış olduğunun fiziksel tıbbi bulguları olarak değerlendirildiği, genital bölgeden alınan sürüntü örneklerinin incelemesinde sanıkla uyumlu profil elde edildiği belirtilmiştir. Aynı raporda E.Ö.'nün olaydan yaklaşık 20 gün sonra psikiyatri kliniğinde yataklı tedavi gördüğü, tedavisinin devam ettiği, muayene bulgularının travma sonrası stres bozukluğu tanı kriterleri kapsamında ve olay öyküsüyle uyumlu olduğu; ruhsal muayene bölümünde ise Başakşehir Çam ve Sakura Şehir Hastanesinde 27 gün yatarak tedavi gördüğü kayıt altına alınmıştır.

İstanbul Bölge Adliye Mahkemesi'nin , 16 Mart 2026 tarihli kararında da usule veya esasa ilişkin hukuka aykırılık, delillerde veya işlemlerde eksiklik ve ispat değerlendirmesinde isabetsizlik bulunmadığını belirterek istinaf başvurusunun esastan reddine ve sanığın tutukluluk hâlinin devamına karar verilmiştir. Buna karşılık Yargıtay 9. Ceza Dairesi 22 Haziran 2026 tarihinde hükmün bozulmasına ve sanığın başka suçtan hükümlü veya tutuklu bulunmaması hâlinde derhâl salıverilmesine karar vermiş; tahliye hususunun ilgili yerlere “en seri biçimde” bildirilmesini istemiştir.

Ancak E.Ö.'nün, sanığın tahliye edildiğine ilişkin kendisine hiçbir devlet kurumu tarafından bilgi verilmediğini, tahliyeyi sosyal medya üzerinden öğrendiğini ve sanığın ev adresini bilmesi nedeniyle güvenlik kaygısı yaşadığı kamuoyuna yansımıştır. E.Ö., ayrıca; yargılama sürecinde sanığın yakınları tarafından şikâyetinden vazgeçmesi için tehdit edildiğini ve yaklaşık 27 kişi hakkında şikâyetçi olduğunu belirtmiştir.

E.Ö.'nün tarafımıza aktardığı bilgilere göre; tahliyei öğrendikten sonra Büyükçekmece 1. Aile Mahkemesine başvurarak elektronik kelepçe uygulanmasını ve koruma tedbiri verilmesini talep etmiş; ancak tahliye bilgisinin o sırada sistemde görünmediği belirtilmiştir. E.Ö., sanığın tahliye edildiğini söylediğinde kendisine “senin lafına güvenerek işlem yapamayız” denildiğini, elektronik kelepçe talebinin reddedildiğini, yalnızca 30 günlük koruma kararı verildiğini ve sanığın kendisine yaklaşması hâlinde video kaydı almasının istendiğini ifade etmektedir.

Koruma kararının uygulanması sürecinde de skandal niteliğinde ihmal ve sorumsuzluklar yaşandığı; 26 Ağustos 2026’da sanığın koruma kararını ihlal etmesi üzerine E.Ö.’nün avukatları 27 Temmuz 2026 tarihinde zorlama hapsi uygulanması talebiyle başvurduğu; mahkeme, koruma kararının sanığa tebliğ edildiğini gösteren belgenin Emniyetten dosyaya eklenmesini istendiği, bu evrak dosyaya ulaşmadan bir kez daha sanığın koruma kararını ihlal ettiği kamuoyuna yansımıştır.

Mağdur vekillerince sanığın yeniden tutuklu yargılanması talebinde bulunulduğu, bu talebin de Bakırköy 18. Ağır Ceza Mahkemesi heyetince incelendiği ancak reddedildiği. Gerekçeli kararın ise hala açıklanmadığı mağdur tarafından aktarılan bilgiler arasındadır. E.Ö. yaşadığı kaygıyı, “Ev adresimi biliyor, can güvenliğim yok. Ben öldürüldükten sonra mı benim için adalet aranacak?” sözleriyle ifade etmektedir.

Tüm bu süreçte mağdurun tahliyeden haberdar edilmemesi, tahliye bilgisinin ilgili sistemlerde zamanında görünmediği iddiası, elektronik kelepçe talebinin reddedilmesi, koruma kararının iki kez ihlal edildiğinin bildirilmesine rağmen yaptırım sürecinin kolluktan beklenen belge nedeniyle ilerlememesi ve mağdurun can güvenliği kaygısı; mağdurun korunmasına ilişkin adli ve idari işlemlerin yapılmadığını açıkça göstermektedir.

Bu bağlamda;

1. Yargıtay 9. Ceza Dairesinin 22 Haziran 2026 tarihli bozma ve tahliye kararından E.Ö.’nün herhangi bir kamu kurumu tarafından haberdar edilmediği doğru mudur? Mağdura yapılmış bir bildirim varsa hangi tarihte ve hangi yöntemle yapılmıştır?
2. Yargıtay’ın tahliye yazısında kararın ilgili yerlere “en seri biçimde” bildirilmesi istenirken, cinsel saldırı dosyasının mağduruna sanığın tahliyesinin bildirilmemesinin nedeni nedir?
3. E.Ö.’nün Büyükçekmece 1. Aile Mahkemesine elektronik kelepçe ve koruma talebiyle başvurduğu tarihte sanığın tahliye bilgisinin sistemde görünmediği iddiası doğru mudur? Doğru ise bunun nedeni nedir?
4. E.Ö.’nün Büyükçekmece 1. Aile Mahkemesine yaptığı başvurunun tarihi nedir? Elektronik kelepçe talebi hangi gerekçeyle reddedilmiş, 30 günlük koruma tedbirinin süresi ve kapsamı hangi risk değerlendirmesine dayanılarak belirlenmiştir?
5. Elektronik kelepçe talebi değerlendirilirken sanığın mağdurun ev adresini bilmesi, yargılama sürecindeki tehdit iddiaları, mağdurun psikiyatrik tedavi geçmişi ve tahliye sonrasında duyduğu can güvenliği kaygısı göz önüne alınarak değerlendirilme yapılmış mıdır?
6. E.Ö.’nün, başvurusu sırasında sanığın tahliyesinin kendi beyanına dayanılarak kabul edilemeyeceğinin ve sanığın yaklaşması hâlinde video kaydı almasının söylendiği yönündeki iddiası hakkında herhangi bir inceleme yapılmış mıdır?

7. 6284 sayılı Kanunun koruyucu tedbirler yönünden delil ve belge aranmaması ve önleyici tedbirlerin geciktirilmeksizin verilmesi ilkeleri dikkate alındığında, mağdurun yeni bir yaklaşma veya temas eylemini ayrıca görüntülemesinin beklenmesi uygulaması kamuoyunun bilmediği bir kanun değişikliğine mi dayanmaktadır?
9. E.Ö. vekillerinin 27 Temmuz 2026 tarihli zorlama hapsi başvurusu sanığın iki kez koruma tedbirlerini ihlal etmesine rağmen neden reddedilmiştir? Gerekçeli karar ne zaman açıklanacaktır?
10. Mahkemece istenen tebliğ-tebellüğ belgesinin dosyaya gönderilmemesinden sorumlu olan memurlar hakkında herhangi bir işlem yapılmış mıdır?
13. İlk ihlale ilişkin zorlama hapsi başvurusu sonuçlandırılmadan Y.Ş.'nin E.Ö.'ye sosyal medya üzerinden istek göndererek koruma kararını ikinci kez ihlal ettiği iddiası üzerine ne tür bir cezai yaptırım uygulanmıştır?
14. E.Ö.'nün sanığın ev adresini bildiğini, koruma kararını iki kez ihlal ettiğini ve can güvenliğinden endişe ettiğini bildirmesinin ardından güncel bir risk değerlendirmesi yapılmış mıdır? Elektronik kelepçe dâhil daha etkili koruma tedbirlerinin yeniden değerlendirilmesi için herhangi bir süreç başlatılmış mıdır?
15. E.Ö.'nün yargılama sürecinde sanık yakınlarınca tehdit edildiğini belirterek yaklaşık 27 kişi hakkında yaptığı şikâyetlerin kaçısı hakkında soruşturma başlatılmış, kaçısı kovuşturmaya dönüşmüş ve kaçısı hakkında kovuşturmaya yer olmadığına dair karar verilmiştir?
21. E.Ö. dosyasında tahliyenin mağdura bildirilmemesinden başlayarak koruma kararının iki kez ihlal edildiği iddiasına ve zorlama hapsi sürecindeki gecikmeye ve tüm bu süreç boyunca yaşanan hukuksuzluklara ilişkin Bakanlığınızca bir inceleme başlatılması düşünülmekte midir?
22. Son beş yılda, tedbir kararı ihlali nedeniyle yapılan zorlama hapsi başvuru sayısı nedir? Bu başvurulardan kaçısı, kollukça yapılması gereken tebligat veya tebellüğ işlemlerinin tamamlanmaması ya da buna ilişkin belgenin mahkemeye geç ulaşması ya da herhangi başka bir sebeple yapılamamış veya reddedilmiştir?